

O. T.

P.P.
101 712/ 2000
110 06 Praha 6

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

10/00
ročník 10

ČTVRTÁ KONFERENCE

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel (SČVP)

Dne 28. listopadu 2000 se konala v Praze v pořadí již 4. konference SČVP. Zasedání tohoto nejvyššího orgánu Sdružení volyňských Čechů mělo jubilejný charakter. Před deseti léty došlo totiž k jeho vzniku.

Jednání zahájil předseda Sdružení. Uvitá delegacie, zvolené ve všech volyňských regionech České republiky. Popřál jím přijemný pracovní pobyt v Praze.

Pak je požádal, aby povstáním a chvílkou ticha uctili památku zeměříckých krajanů, vesměs přímých účastníků 2. světové války.

Rízení celé konference převzal pak dr. V. Samec, 1. místopředseda celostátního výboru (CV) SČVP.

Po schválení programu a jednacího řádu byly zvoleny tyto tři komise: mandátová (vedoucí A. Picht), náhradová (ved. M. Pánková) a volební (ved. prof. M. Šatava). Zapisovatelem se stal V. Kuchyňka, tajemník CV SČVP a verifikator M. Šantorová (vedoucí ÚRK) a J. Ráža (člen ÚRK).

Poté následovaly zprávy funkcionářů o činnosti Sdružení v posledním tříletém období, ale též v celém desetiletém jeho trvání. Základní referát přednesl předseda Sdružení.

Po něm M. Pánková, místopředsedkyně CV SČVP informovala delegáty o dostavbě pomníku a pietního areálu na hřbitově bývalého Českého Malina na Volyni.

Po ni promluvil J. Ornšt, člen předsednictva, o problémech černobylských krajanů.

Celý tento blok informačních sdělení uzavřela členka předsednictva M. Nečasová, hospodářka, zprávou o hospodaření CV SCVP.

Pak násleovala informace M. Šantorové, vedoucí Ústřední revizní komise, o kontrolách hospodaření CV SČVP.

Po této projevech násleovala diskuse a po ní přednesl vedoucí jednotlivých komisí vypracované návrhy.

Po schválení doplňků ke stanovám SČVP, návrhu usnesení 4. konference, provedena volba členů Celostátního výboru a ÚRK. Byly zvoleni titul funkcionáři jako v předchozím CV a ÚRK.

Celé jednání probíhalo vesměs v dělném, tvůrčím duchu. Dle výsledky, především obsah přednesených zpráv jednotlivých funkcionářů, budou zveřejňovány v dalších číslech Zpravodaje.

V. Dufek, V. Samec

Návrh na výstavbu památníku čs. zahraničním vojákům

Vážení spolubojovníci, je již vžitou tradici, že při námi organizovaných akcích vzpomínáme minutou ticha na padlé kamarády. V našich myslích se promítají okamžíky boje a tváře těch, kteří nás navždy opustili. Jsou to vteřiny našich všechny prorůžek. Nastupující generace, bohužel, mají jen milhavé, ba dokonce kreslené informace o našem boji za znovuovrození naší vlasti.

Pro zachování vzpomíny na naše padlé Československá obrana legionářská předkládá zámrá na výstavbu památníku česko-slovenským zahraničním vojákům, padlým na bojištích II. světové války. Nás podnětný návrh podpořil souhlasným vyjádřením primátor hlavního města Prahy, starosta městské části Prahy 6, Ekumenická rada církvi, náčelník GS ČR, ministr obrany a spolubojovníci, organizovaní v ČSOL.

Vítězné náměstí (předpokládané místo) bylo navrženo pro jeho přitažlivý

název a také v souvislosti s Domem armády, který byl majetkem ČsOL (parcela č. 3998/6).

Památník navrhujeme ztvárnit ve tvaru meče zhotoveného z nerezavějící oceli do výšky cca 10 m (dle odznaku zahr. vojáků bez věnce). Na rukojeti meče uvést názvy asi 40 bojišť, kde položili své životy čs. zahraniční vojáci. V rukojeti meče umístit schránku pro uložení seznamu padlých (7.700). Na ochranné části rukojeti meče uvést "Na památku padlým čs. zahraničním vojákům v r. 1939-45". Do základu památníku uvážit zabudování schránky pro plynové láhve s hořákiem, který by byl zapalován při vzpomínkových akcích. Pro osvětlení památníku by bylo vhodné osvětlit názvy bojišť a světlomety umístit tak, aby nad památníkem byl při setmění světelně vytvořen kříž.

Jsme si vědomi, že výstavba památníku si vyžádá čas. Přesto bychom byli vděčni všem na této akci zúčastněným, kdyby se podleli na výpracování projektu.

Z úcty k našim padlým bychom uvtáli projekty z našich řad. Jistě je Vám známo, že v Praze je památník letců a parašutistů, bohužel na ostatní padlé se zapomnělo.

V r. 2001 v měsíci dubnu budeme vzopominat 62. výročí založení čs. zahraniční jednotky v polském Krakově. Při této příležitosti bychom již projednali návrhy projektu.

Bližší podrobnosti Vám sdělí předseda historicko-dokumentační komise ČSOL br. Palička, který vypracoval tuto informaci a požádal o její zveřejnění ve Zpravodaji.

(Jeho žádostí milerádi vyhovujeme.)

Redakce a vedení SČVP

ŽATEČTÍ NEZAPOMÍNAJÍ...

Jen ti osoby chyběly k tomu, aby počet přítomných na setkání členů naší regionální organizace v Žateci dosáhl počtu tři set! Bylo to

velkolepé a nečekané a svědčí to o tom, že o podobná setkání je mezi volyňskými Čechy stále neutuchající zájem.

Přijeli také hosté, a to delegace chomutovského, teplického a ústeckého regionu a samozřejmě také předstedy celostátního výboru prof. MUDr. Vl. Dufek, CSc., starosta města Žatce (byl velmi překvapen touto účastí), pan Farkota, zástupce politických vězňů a žatecké posádky a zástupci odbojářů.

Přítomní vzali na vědomí zprávu o činnosti regionální organizace v uplynulém období, kterou přednesla předsedkyně M. Pánková, vyslechli její informaci o možnostech zájezdů na Volynь v roce 2001, vzali na vědomí předběžný plán činnosti regionu, ale i celostátní organizace; jak o tom hovořil stručně prof. MUDr. Dufek a seznámili se také s možnostmi jak pomocí města při plnění rozvojových plánů, které přednesl starosta města pan Farkota. Vzali na vědomí stručnou informaci o pokračující kompleksní výstavbě památníku umučeným krajánům z Českého Malína.

Jelikož žatecké setkání se konalo 27. října, vystoupil z pověření předsednictva Sdružení žateckého regionu jeho jednatel R. Hlaváček se zprávou o podílu volyňských Čechů na vzniku 28. října roku 1918, kdy byl vyhlášen svobodný, samostatný stát Čechů a Slováků - Československo.

Ve stručném projevu, do kterého nemohl zařadit všechny skutečnosti o úsilí a podílu Volyňáků na vzniku ČSR, zdůraznil, že přes čtyři sta jich stálo v září roku 1914 na kyjevském náměstí, kde jejich krajan, rodák z české vesnice Semidubý JUDr. Václav Vondrák přednesl památnou přihášu o poslání České družiny a cílech volyňských Čechů a Čechů žijících v rozsáhlé ruské říši v této válce. V této památné příslaze zdůraznil, že Česká družina je po tечet staletích rakouského útisku jediná národní vojenská jednotka, která jde do boje s odvěkým nepřítelem českého národa - Rakousko-Uherským mocnářstvím. Jste družinou vítězství nebo smrti, zdůraznil V. Vondrák, pro vás zajetí neexistuje - musíte bud' zvítězit nebo zemřít!

Měl, bohužel, pravdu, smutnou pravdu, protože rakouskou armádou zajatí čeští legioniáři byli vždy, z rozkazu císaře pána, posláni před popravě četu.

Obraková a dosud našimi historiky a tudiží i národem nedoceněnou úlohu při organizování České družiny sehrály tedy jediné české noviny vycházející v Kyjevě - týdeník Čechoslovák. Jeho skvělým, vlasteneckým redaktorem a majitelem byl hlinský rodák Václav Švihovský, zným také tím, že se výrazně zapsal do života budoucího a druhého československého prezidenta Dr. Beneše, když jej v roce 1908 seznámil v Pafiji s Hanou Vlčkovou, jeho budoucí manželkou.

Po vypuknutí války v roce 1914 se dal Čechoslovák ihned do služeb československého odboje s příslibem, že v něm vytváří dokument nebude dosaženo úplného vítězství. Spolu s dalšími významnými volyňskými Čechy, jako byli Dr. V. Vondrák, MUDr. V. Girsa, Fr. Dědina a další se stal s nimi

významným funkcionářem českého kyjevského komitétu, který vyzval všechny Čechy a Slováky v Rusku, aby dobrovolně vstupovali do České družiny.

Jejich výzva se neminala účinkem. Například z české vesnice Boratín odjel sedmnáct dobrovolníků do Kyjeva, kde se Česká družina formovala. Do Kyjeva pak odjížděli dobrovolníci z dalších českých vesnic. Jmenujeme například Slavutu, Špakov, Ulbárov, Hlinsko, Hrušvice, Volkov, Mirohošť, Jezírko a města Kyjev, Zdolbunov, Rovno, Žitomír atd.

Jak je uvedeno v zachovalé evidenci příslušníků České družiny, která čítala 769 osob, kteří přišali na Sofijském náměstí v Kyjevě, tvorili tu volyňští Česi většinu. Bylo jich 461 a šlo o Čechy narozené nebo žijící na Volyni, připadající v dalších guberniích na západ od Dněpru. Ti všichni, jak uvádí V. Švihovský ve svých památech, se hlásili jako volyňští Česi a tak se k ti cítili jimi být. Skutečný počet z volyňské gubernie činil téměř 2400 osob.

Mezi přední organizátory České družiny patří Dr. V. Vondrák, budoucí československý generál Jaroslav Červinka, který do vzniku první světové války byl v Dubně a Klementi důstojníkem ruské armády. Napsal o tomto období mnoho zajímavých vzpomínek. V Dubžině působil také MUDr. Václav Girsa, rodák ze Šepetovky, který se stal po válce velmi významným československým politikem a řadu let byl náměstkem ministra zahraničí.

Nikdy nesmíme zapomenout na Jana Nováka, rodáka z Rovna, který utrpěl vážné zranění v Zborově. Po uzdravení se stal poboremcem francouzského generála Janina, který byl pověřen velením čs. legií při cestě domů přes nekonečné sibiřské pláně a lesy. Významné velitelství funkce zastával v legiích Jan Skráblák z Boratinia - dosáhl hodnosti státního kapitána. Zdolbunovský Čech Karel Vašátko dosáhl v legiích hodnosti plukovníka. U Zborova velel vybraným granátníkům, byl však též zraněn a cestou domů tomuto zranění dne 12. ledna 1918 podlehl. Je pořazen v Čeljabinském nedaleko města posledního odpočinku známého plukovníka Švece, který tu spáchal sebevraždu.

Účast volyňských Čechů na osvobození národa z rakouského jha je doložena řadou dalších a dalších dokumentů. Jde však také o to, abychom z nich občas setříšli právě celých deseti let a seznámili s nimi současnou generaci. Vždyť běda národu, který zapomíná na svou slavnou minulost a na své hrdiny, kteří ji svými životy, svoji krvi, pro nás, žijíci, vytvářeli.

To si také uvědomili všichni přítomní na žateckém setkání!

2. 12. 2000

-mp-

Je to kniha v našem literárním krajanském fondu volyňských Čechů mezi dosud vydanými kronikami jednotlivých obcí však vysítku ojedinělá. Jejimi autory jsou inž. Josef Vlk, jeho manželka Anna a bratr Vladislav. (400 11 Ústí n. Labem, Hilarova 8, tel. 047-2771841). Jako motto ke svému úvodnímu slovu zvolili manželki Vlkovi sloky z bánské nejstarší boratinské občanky dnes 95leté Marie Janatové z Horních Rěpcí na Litoměřicku:

*Jen malíčká jí moje rodná víska,
ve vesmíru se ztrácí jako stín,
však srdci měnu navždy bude blízká,
ten rodný, milý, dráhy Boratín.*

"Vážení a milí čtenáři", citují autory, "dostívá se Vám do rukou pokus o sepsání historie Českého Boratína, malé české vesničky na Volyni, která vznikala v posledním čtvrtletí 19. století. Čtěli jsme vylíčit, jak vznikla, že se rozrostala, jak v ní lidé žili a co proti drži světové války, ve kterých její občané bojovali. A nakonec jak také pro nás zanikla odstěhováním všech Čechů v polovině 20. století do staré vlasti."

Doprá věc se podařila. V kontextu historických událostí té doby, do něhož jsou dlejší Boratína zasazeny, se miniaturu světu jeho občanů vůbec neztrácejí. Jen se zvýrazňuje, jak vše souvisí se vším.

V úvodní části díla je vystužen stručný obraz českého osídlení Volyně.

Část druhá má společný název Jak říkají život a obsahuje deset kapitol: Nový domov, Český Boratín, Doba prosperace, Světová a občanská válka, Polské mezizářečné období, Druhá světová válka, Ústav na osvobození vlasti, Odložená a návraty, Doma v Československém Boratín v nás.

Závěrečná část tvorí boratinská fotografie, kopie nejstarších písemných památek a 40 stran fotografiček dokumentace. Rovněž písemný obsah druhé části Dějin je bohatě doplněn a zpestřen dobovými snímkami a fotografiemi.

Kniha má 313 stran, je vkušně vázáná, přímo se nabízí jako dárek na trvalou památku nejen pro občany Českého Boratína a jejich potomky. Nepochybují o tom, že se stane významným a významně doplněním a rozšířením poznámkou o životě Čechů na Volyni v letech 1870-1947. Publikaci Dějiny Českého Boratína vydali autori vlastním nákladem a její nízká cena jej zdaleka neprokopuje. Distribuice knihy bude pravděpodobně zajištěna prostřednictvím jednotlivých regionů.

Uplímně blahopřej autorům k úspěšnému dokončení jejich několikaleté práce. Je obdivuhodné, jaké množství nejrůznějších informací a materiálu se jim podařilo získat a uspořádat. Jako boratinský rodák mám hřejivý pocit uspokojení a radost z toho, že tu zůstane trvalá, hodnotná památkou na moji rodinou, sice malou, ale významnou obec Volyni - našemu srdci tolik blízký Český Boratín.

Jaroslav Chudoba, Milostín

Historie Českého Boratína

Na 4. konferenci Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, která se konala v Praze 28. listopadu t. r. byla mímo jiné podána informace o tom, že právě vyslá tiskem další významná publikace s volyňskou tematikou - Dějiny Českého Boratína - s mapou českého osídlení západní části Volyně jako volnou přílohou.

Tradiční setkání

První setkání bývalých žáků české školy ve Zdolbunově se konalo 13. 6. 1987 v Žatci za účasti 242 přítomných. V té dobu jsme ještě ve svém stědu uvalili naše poslední učitelky - pi Aněku Křížkovou-Vozňákovou a pi Valáškovou-Jačkovou. Toto velkolepě, za mohutné účasti absolventů setkání, dalo podnět k opakování akce.

10. 6. 89 za účasti 189 osob se bývali zdolbunovští

záci sešli podruhé. Tentokrát ve svém středu uvítali tři hosty ze současné, nyní však již ruské zdolbovanské školy. Na naši pozvání přijela z Zdoblunova zástupkyně ředitelky školy a dvě učitelky. Kromě přátelského setkání s našími krajanými jsme se seznámili s nejznámějšími památkodnostmi, a to v Praze i v Karlových Varech. Plně zažitkou a dojmem, s povídáním za pět, kterou jsme jimi poskytli, odjedli jsme naši hosté domů.

V roce 1991 se poprvé ke Zdoblunovské škole připojila také škola v Rovné a Omlenčině. Setkání se konalo opět v Záci za účasti 167 osob. 12. 6. 93, kdy se k nám připojila také Lucká škola, za účasti 173 osob, jsme se s ní setáli.

14. 6. 1996 - místní konání Zátec - školy Rovno, Zdoblunov, Omlenčina (bez Lucké školy) - účast 137 osob.

24. 9. 1999 za přítomnosti 149 osob se bývalí žáci tří českých škol - Zdoblunov, Rovna, Omlenčina, sešli poprvé v Chomutově.

Letos jsme se opět setkali v Chomutově, a to 27. září. 126 přítomných uvítala členka pořadatelství komise při Místním sdružení - zvláště pak naše hosty, prof. Dufka s manželkou, starostu MěÚ v Chomutově p. Alexandru Nováku, který při posledních volbách byl zvolen senátorem, syna zahraničního vojáka, Radku a Rovnu, předsedu OV ČSOL br. Moniče a jednateli br. Narvu, který je Chomutovským třívou vědom nápojenec při konání různých akcí.

Ve svém projevu nastinil prof. Dr. Dufek velký vyznam českých škol na Volyni, a také zasloužou práci našich učitelů.

Překvapením pro přítomným byl památní líst zákudu zdoblunovské školy, zasláný řediteli p. Koskoví s přáním k svátku a s podpisem všech zákudu jednotlivých tříd. Tato vzácná památná pochází z roku 1933 a poslala nám ji paní Věra Kosková, dnes 92letá manželka našeho paní ředitelky. Je škoda, že nemírnou, kdo maloval ornamenty na deskách tohoto listu. Jsou však velmi krásné, zádrž!

Děkujeme paní Koskové a užijímejme ji, že vše bude predáno do Nár. muzea.

S láskou a věděním jsme vzpominali na své učitele. Vždyť náš školu na Volyni bylo o to cennější, že v nich čestina byla korunována láskou k vlasti vstěvovanou nám rodiců i českými učiteli.

Přesto, že dnes nám léta nějak "rychlej utíkají", o to vznětnejší jsou tato setkání, při nichž se sejdou bývalí kamarádi nezídku po padáesi i vice letech.

Pak se jí přihlásil p. E. Kalvach a svým zpěvem v čestině, rustině, ukrajinském a polštině vyzval ke zpěvu celý sal.

Po obědu při přátelském posezení a při hudební množi milovníci tance zaplnili volně prostory sálu.

Na závěr s přání, aby se co nejdéle mohli takto setkávat, dostal každý z přítomných recept na "věčné mládí".

Přisady: 10 lízček pravého přátelství,

3 šperky trplovitosti,

250 g štěsti

10 kapek humoru

10 kapek zdraví.

Vše dobré zamíchat a pravidelně užívat.

Jménem organizační komise všech sedmi setkání bývalých žáků českých škol na Volyni srdečně děkujeme všem pořadatelům s předsedou Rostislavem Hlaváčkem.

Marie Pánková, Zátec

Volkovské postavičky

V době adventu je mezi jiným vzpomínáno i na lidi postavené tělesně i duševně. Duševně chorý člověk vypadá sice normálně, ale jeho chování nás upozorní, že není zcela v pořádku.

Na většině jsme měli paní Zobovou, která trpěla touto chorobou. Někdy vypadala normálně, ale občas na sebe upozornila podivným oleklem, tím, že si pořídila povídala a pokrivovala na lidi. Děti se jí bály. V sousedské mlávě se jí nikolo "Ty bláznivá Zobko".

Pak tu byl Júza Palamar. Byl člověk malé postavy, chodil se sklopěnou hlavou a vědělo se o něm, že se rád myje vodňavým mydlem. Když přišel do nějakého stavění, stál stranou a mítel. Když se ho někdo zeptal zdaže co vodňavé mydlo nebo

k jidlu, odpověděl: "Na co to povidané!" Většinou něco dostal a pak ještě chvíli postál než tisíce a pomalu odešel. Jeden odpověd' používal i soudce, když se dluze barvili a nemohli se dohodnout: "Na co to povidané!"

"Filmy s kopystama" byla postavicka nejpozoruhodnější. Rád se parádil. Byl vysoké postavy. Na hlavě nosil starou číškovitou a obličeji si říkal "tři cervery a tmavé obočí. V ústecké zlaté zubý, v ušiš náušnice, kolem kruhu řetízek i korálky. Na rukou plno prstenů. Prstům klobouk kabátu nosil velkou růži z papíru. Prstům o hól. Na konci holi byl beran roh. Boty měly vysokou podešvou a kramfleky. Vše si dělal sám. Když přišel, bylo ho všechno plno. Začal zpívat, a to i když měl upito denaturantu. Uměl zpívat i české písničky, ale poněkud je komolí. Při odchodu vypádala kouzlo. "Prýduž znova". Nikdy nikomu neublížil, i když se mu některé lidé smáli. Ujmulo se u nás fakt, když jsme u někoho kritizovali obléčení: "Vypádá jako Filip s kopystama".

Myslím si, že se Volkovští vzpomnění o Vánočích o tomto spoluobčanu, k nimž se osud zachoval macešsky. Nebyli nebezpeční, někdy nás i pobavili a dokreslovali svou přítomnosti místní koloret.

Biožena Domanská

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Region Praha

U příležitosti 82. výročí vzniku Československé republiky se na Žižkovské radnici konalo slavnostní setkání s představiteli Prahy 3 a České obce legionářské, na němž starosta Milan Český předal čestné medaile České obce legionářské. Medaile přezvala také naše milá vedoucí pražského regionu Irena Malinská, velice aktivní členka SCVP. Připomíjeme se k gratulacím a přejeme ji dobré zdraví pro další činnost v našem regionu.

Na Ministerstvu národní obrany se konalo slavnostní shromáždění legionářů-veteránů u příležitosti 82. výročí vzniku Československé republiky, na němž byl vyznamenán mezi jinými i člen pražského regionu Inž. Jiří Hofman, nám všem dobro známý aktivní funkcionář, spisovatel, historik a krajský aktivista. K vyznamenání blahopřejí Volyňští.

Jaroslav Mec

(Oběma vyznamenaným blahopřeje i redakce Zpravodaje)

Region Praha

Dne 23. února 2001 od 16 hod. se bude konat v hotelu Julliská, Praha 6, Pod Julliskou 7, metrem "A" na konečnou, Vítězné nám. - přestup na tramvaj č. 20, 25 opět na konečnou, *Masopustní večírek*.

Přesnoplán mimožná možnost zajistit plenocváni za poměrně nízkou cenu, je nutno uvědět, že pojedví se v odboji nebožny v povozem z povární. Příbuzní na ubytování zašlete nejdpozději do 10. února 2001. Všichni, kteří se chcete zúčastnit večírku, zašlete příhlášku nejdpozději do 30. ledna 2001. Obratem Vám zašleme program a oznamíme cenu za vstup, večeři a nápoje (počítáme přibližně s částkou 150 Kč/ os.).

Srdce všechny všechny členy a přátele z jiných regionů. Hlasit se na adresu: Irena Malinská, U Lužického semináře 19, 118 00 Praha 1, č. tel.: 02/57 53 23 60. Těšíme se na Vaši účast.

Vedoucí regionu Irena Malinská

Region Karlovy Vary

Slavnostní výroční beseda

z 10. jubilea založení SCVP v Karlových Varech.

Po uvítání hostů, krajanů, přátel a zástupců magistrátu našeho města senátora Mgr. Vladimíra Kunka a po vyřízení první zádušní našemu senoru ze předsedy SCVP prof. MUDr. Vlad. Dufka jsme užitou minutou ticha památku krajanů, kteří už nejsou mezi námi. Na tomto jubileu navazujeme i návrat Čechů, posazených černobylskou havárií do staré Vlasti. První krajané jsme přivítali v Rovné u Sokolovské a postupně tam, kam přijedl, jsme souběžně se zastupujícími lokality pomáhali jak jsme mohli a co bylo v našich silách. Poslední rodina z Kazachstanu přijela do Nejdíku.

Později jsme pomáhali sbírat expozici na naší putovní výstavu. Také jsme přispěli svými vzpomínkami a kronikami k vydání historické

mapy a Dějin Čech z ukrajinské Volyně. Do karlovarského regionu patří i okres Sokolov a pro nesnadné spojení s našími členy máme k pomocí 15 důvěrníků. Každou poslední sobotu v měsíci máme v našem regionu od 9 hodin besedy v Klubu důchodců, čp. 21 Záv. míru v Staré Roli.

Při této příležitosti děkujeme všem zakladatelům, důvěrníkům a pomocníkům, kteří přispěchají, když je třeba. Děkujeme všem, kteří se přimíří o zdánlivé práhě našich slavnostní besedy.

Přej všem krajanům doma i v zahraničí hezké prožití vánocnické svátky, veselé rozlučení s druhým tisíciletím a fástečné vykročení do nového milenáře!

P. S.: O prázdninách v červenci a srpnu se besedy nekonají. Z důvodu rekonstrukce telefonu site volejte na moje číslo mobili:

vol. 017, č. mob. 0604 62 08 81. Za reg. V. Pelcová

Tuto cestou si dovolujeme poděkovat za čestná uznání a pamětní listy, předané na tomto shromáždění: prof. MUDr. Vladimír Dufek, předseda CV SCVP, Marie Nečasová, hospodářka a Věra Letzová, redaktorka časopisu.

NAŠI JUBILANTI...

Region Karlovy Vary

Náš jubilanti na první čtvrtletí roku 2001:

Novák Vasilij z Kalenského, bytem v Chodově, se 1. 1. 2001 dožije - 60 let. Vacková Irena ze Městěnic, byt v K. Varech, 5. 1. 2001 - 70 let. Kliká Alois z Kalenského, byt v K. Varech, 16. 1. 2001 - 84 let. Prof. Houšková Miluše z Kupičova, bytem Ostrov n. O. - 22. 1. 2001 - 65 let. Hnoušek Boleslav z M. Zubovští, bytem ve Vlčesově - 12. 2. 2001 - 55 let. Dománská Božena z Volkova, bytem v Ostrov n. O. - 22. 3. - 80 let.

Zdraví a stěstí přeje za region V. Pelcová

Region Litoměřice

Ve IV. čtvrtletí roku 2000 se dožívají významného jubilea tito naši krajané:

55 let - 3. 12. Onst Jaroslav z Kyjeva, byt. Mimori.

57 let - 6. 10. Brázdová Věra z Volkova, byt. Litoměřice a 8. 10. Deril Václav z Bocanovky, byt. Trávice.

70 let - 23. 11. Šrájta Josef z Mirohoště, byt. Štětí. 9. 12. Kálová Emílie z Mirohoště, byt. Brandýs n. L., a 16. 12. Chaloupková Slávěna z Kyjeva, byt. v Ústí n. L.

75 let - 12. 10. Vítková Jirina z Mirohoště, byt. Litoměřice, 25. 10. Janouchová Marie z Volkova, byt. Děčín a 30. 10. Vilk Radomír z Boratina, byt. Chotiněves.

80 let - 15. 11. Štěpánek Boleslav z Lipin, byt. Litoměřice.

81 let - 18. 10. Stehlík Dobroslav z Mirohoště, byt. Chomutov, 26. 10. Tintěra Miloslav z Zavidova, byt. Polopeky.

83 let - 8. 10. Mitrovská Libuše z Kupičova, byt. Litoměřice.

84 let - 26. 11. Kadlecová Ludmila z Lubna, byt. Litoměřice.

85 let - 17. 12. Bohatec Miroslav z Boratina, byt. Vrbice.

87 let - 3. 12. Chudobová Marie z Zdobenova, byt. Ústík.

88 let - 15. 12. Lucius Bohuslav z Boratina, byt. Litoměřice.

89 let - 23. 10. Bitrichová Anna z Volkova, byt. Litoměřice.

93 let - 1. 11. Štěpánek Karel z Lipin, byt. Soběnice a 24. 11. Holovská Julie z Mirohoště, byt. Litoměřice.

94 let - 31. 10. Hluščka Josef z Volkova, byt. Litoměřice.

Hodné zdraví a životního optimismu do dalších let přeje výbor Sdružení SCVP regionu Litoměřice (za způsbené uveřejnění se onmlouváme, případně příspěvek nemáme - redakce)

V tomto regionu se dožívají v 1. čtvrtletí roku 2001 významného životního jubilea tito krajané:

55 let - 2. 1. Vacková Jirina z Mirohoště, byt. Hrušovany.

60 let - 3. 1. Nováková Marie z Moštěnic, byt. Litoměřice.

65 let - 13. 1. Černá Pavlina z Mirohoště, byt. Liběšice - Mladá.

70 let - 23. 1. Glindler Miloslav z Mirohoště, byt. Č. Lipa a 1. 3. Holubová Anna z Lipin, byt. Litoměřice.
83 let - 1. 1. Zajíčková Slávěna z Mirotiny, byt. Lovosice a 16. 1. Sametanová Milena z Brodova, byt. Encovany.

84 let - 18. 2. Ing. Kozák Vladislav z Teremna, byt. Švédsko.

85 let - 17. 1. Albrecht Vladislav z Boratina, byt. Chotiněves, 16. 2. Vaisová Antonie z Motěnic, byt. Žitenice a 29. 2. Sonol Dimitrij z Buldíceva, byt. Ústí n. L.

89 let - 28. 2. Štěpánek Alois z Teremna, byt. Litoměřice.

Hodné zdraví a životní pohody do dalších let
přeje výbor Sdružení SCVP regionu Litoměřice

Region Žatec

V prvním čtvrtletu oslaví svá významná životní jubilea tito naši členové:

Richard Hájekyš, 1. 1. - 60 let - Vroutek
Eugenie Štípková 1. 1. - 70 let - Vemešlýměš
Anna Krátká, 1. 1. - 80 let - Žatec, Václav Šebekl, 1. 1. - 92 let - Radíčeves, Jiří Náhlovský, 2. 1. - 70 let - Žatec, Lydie Šlehoferová, 2. 1. - 70 let - Pilzen
Jirina Žetková, 10. 1. - 70 let - Žatec, Václav Petříček, 1. 1. - 75 let - Podbořany: Marie Vostrá, 12. 1. - 65 let - Žatec, Marie Jirásková, 14. 1. - 70 let, Žatec, Antonín Radová, 19. 1. - 75 let - Bělsany
Marie Pelantová, 19. 1. - 82 let - Malá Černava, Olga Drtová, 24. 1. - 80 let - Žatec, Jaroslava Lindnerová, 25. 1. - 70 let - Pnětluky. Naďžda Slávinková, 27. 1. - 70 let - Očelín, Miroslav Herlich, 2. 2. - 60 let - Podbořany. Marie Kubánková, 2. 2. - 75 let - Žatec, Ludmila Rampasová, 10. 2. - 70 let - Štarkovice, Vít Politík, 14. 2. - 75 let - Žatec, Anna Plousová, 15. 2. - 86 let - Vroutek, Jirina Lukešová, 25. 2. - 70 let - Strávovice, Marie Ježková, 28. 2. - 70 let - Žatec, Vlasta Mašková, 2. 3. - 70 let - Židlochovice, Josef Čapský, 3. 3. - 75 let - Káštice, Mikuláš Dufek, 7. 3. - 80 let - Podbořany, Věra Kloubouzková, 7. 3. - 80 let - Žatec, Václav Kadlecík, 8. 3. - 70 let - Kryry, Vlasta Kašparová, 13. 3. - 75 let - Žatec, Antoník Macáková, 14. 3. - 87 let - Podbořany, Jaroslav Lipavský, 15. 3. - 80 let - Kryry, Vladimír Cajthámér, 17. 3. - 70 let - Šiferník, Antonín Stadnický, 17. 3. - 70 let - Vroutek, Anna Hrádková, 20. 3. - 83 let - Podbořany, Marie Kaprálková, 23. 3. - 75 let - Podbořany, Marie Cupulová, 24. 3. - 89 let - Strojetice, Marie Jedličková, 26. 3. - 65 let - Očihov, Václav Vrla, 31. 3. - 88 let - Podbořany.

Přejí všem našim členům i z ostatních regionů v tomto novém roce mnoho zdraví, štěstí, spokojnosti a také radostí našeho Zpravodaje. Za jejich obětavou práci srdečně děkujeme!

Za celý region přejete Kamila Ondrová:

Dne 4. rujna oslaví svá životní jubileum 80 let můj přítel a kamarád z dětství p. Bohumil Novák z Děčína, rodák z Nového Českého. Tímto mu přejí dodatečně mnoho zdraví, štěstí a ještě mnoho spokojených let příštích. Bohumil Filipěk ze Žatce

Region Šumperk

V prvním polohledu 2001 oslaví svá jubilea a pekná léta narození titu naši členové:

Bartošová Anna - 75 let - Rapotín, Cigl Václav - 87 let - Libina, Janko Václav - 80 let - Šumperk, Jan Václav - 70 let - Víkyvölkové, Hradilová Emílie - 70 let - Šumperk, Koutná Anna - 70 let - Šumperk, Kuchařová Věra - 80 let - Nový Malín, Medvědová Helena - 81 let - Šternberk, Nováková Marie - 85 let - Šumperk, Šeret'uková Olga - 81 let - Dlouha Loučka, Vysočka Františka - 82 let -

Šumperk, Vitecková Olga - 75 let - Dlouha Loučka, Štrašilová Sylva - 55 let - Hanušovice.

Všem jmenovaným i nejmenovaným vše nejlepší, hlavně hodně zdraví přejí členové římského výboru A. Bilková

Region Mariánské Lázně

Koncem tohoto roku a začátkem nového tisíciletí slaví svá jubileia titu naši členové:

Andrianová Olga 25. 12. 1920, Moldava, byt. M. Lázně - 80 let - Hladíková Marie, 30. 1. 1936, Olšanská, byt. Tachov - 65 let - Fattová Marie, naše nová členka, 30. 11. 1925, Krupka Hranice, Štibř - 75 let.

Všem jubilantům zdraví a štěstí přejte a vánoční pozdrav všem připojuje Jar. Juha

Region Praha

Bishopkání k diamantové svatbě

Dne 24. října 2000 na radnici v Praze 3 potvrdili svým podpisem ředitelství manželství paní Heleny a pan Josef Havlíčkovi.

Seznámili se za tragických okolností, kdy Josef - původně z Rožnov - byl jako rojokoun v německém zajatčíku lámou v Lublinu a mladická Helena se svou maminky tajně nosily zajatcům jídlo. Prožili život v lásce a porozumění plných šedesát let! K jejich diamantové svatbě i do dalších let společněho života přejeme pevně zdraví a hodně rodinodobného štěstí.

Krajane regionu Praha - ved. Irena Malinská

Všem jubilantům přeje hlavně hodně zdraví a optimismu při vstupu do nového milénia i redakce

Zpravodaje.

NAŠE ŘADY OPUSTILI...

Region Praha

13. září 2000 ve věku 73 let opustil svou rodinu a přátele pan Vladimír Mouček z Heřmanové Huti, nar. na Máslce u Mlynova. Jaký velmi mladý vstoupil do čs. sboru a prošel celou všechnou abanáži. Příteli a kamarádů, na nichž na Tebe nezapomeneme!

Jaroslav Lešák, Mníšek p. Brdy

Region Sarlatice

Dne 17. listopadu nás opustila naše milovaná maminka a babička Anna Šrbová - Řezáčová z Sarlatice, pív. z Ulíborova, ve věku 91 roků.

Václav Šrb s rodinou

Region Žatec

Dne 28. září zemřel náš člen Mikuláš Rigm, 76letý, ze Stárkách, rodák z Kvasilova.

20. listopadu zemřel 78letý člen Vladimír Bláha ze Šoběchleb, rodák z Buršovky.

...i my všem povídku zesnulým a pozůstatkům a upřímnou soustrast vyjadruje Kamila Ondrová

Region Výškov

Oznamujeme všem přátelům a známým, že dne 20. 11. 2000 zemřel ve věku 84 let pan Václav Kočina, voják Svobodovy armády a dlouhletý člen našeho regionu, původem z Hruševce České. Čest jeho památky.

Za region Výškov Václav Pěněká

Všem pozůstatkům projevuje upřímnou soustrast i redakce Zpravodaje.

DARY, DOŠLÉ NA KONTO SDRUŽENÍ v listopadu 2000

p. Poláček, Kopidlino - 100 Kč.

Region Olomouc: Vlastimil Kleib - 200 Kč,

Vladimír Tengler - 200 Kč, Václav Augusta, Luzice - 200 Kč.

Region Chomutov: Václav Kytl, Mašťov - 300 Kč a Vladimír Průšek, Kadaň - 200 Kč.

Region Praha: Marie Mášová, Praha - 200 Kč, Marie Vrátnová, Mimov - 200 Kč.

Nina Dobobarevičová, Řep. Vignerová bytem Londýn zaslala 1000 Kč, z toho 200 Kč na úhradu členských příspěvků a 800 Kč bylo předáno jako dar.

Region Žatec: Evženie Meliková - 100 Kč.

Z částečně odskočnění věnoval náš krajan, který nechce být jmenován, 1000 Kč na kontu Sdružení. Navíc region Žatec věnoval ze svých prostředků na kontu 5000 Kč.

Dodatečně uveřejňujeme dar od pi Kožené, Planá - 200 Kč. Byl předán v červnu p. Juhou, region M. Lázně.

Za všechny dary ze srdce děkujeme, pomáhají nám velmi na naši práci i při výrobě a distribuci časopisu.

DARY pro potřeby regionu Karlovy Vary

Hromadná sbírka při besedy:

Září: 1000 Kč, Říjen: 790 Kč a od pi Vlasty Tuškovské 1000 Kč.

Listopad: Dary ze slavnostní besedy 25. 11. 2000:

Rajchech Vladimír - 100 Kč, Manželé Čechurovi - 100 Kč, Domanská Božena - 100 Kč, Jindřich Zína - 100 Kč, Pelcová Věra - 100 Kč, Švarc Igor - 50 Kč, Zábranská Lárisa - 100 Kč, tombola 870 Kč a senator Mgr. Vladimír Kulhanek, který byl u nás na slavnostní besedu jako zástupce magistrátu Karlovy Vary a host daroval 1000 Kč.

Všem darcům možkrát děkujiem!

Za region Véra Pelcová

Vážení a milí členové a dopisovatelé Zpravodaje, blíží se konec roku a též začátek nového tisíciletí - rok 2001. Je to důležitý milník v životech nás všech - mladých i těch dříve narozených a jistě si budeme klášti nejrůznější předvezeti.

My Vám z Zpravodaj sbírjeme, že se budeme snášet uveřejňovat postupně všechny Vaše příspěvky, pokud možno nedělat moc chyb, i když se sem tam nějak rázky najde a informovat Vás o důležitých momentech z činnosti SCVP i jednotlivých regionů.

Náš září Vám chceme popřát hlavně hodně zdraví a úspěchu, pracovních i osobních, v novém milénii a zároveň chceme poděkovat všem, kdo s námi tak obětavě spolupracuje v regionech i všem dopisovatelům Zpravodaje. Nakonec pak děkujeme všem, kdo nám poslali krásná slova blahopřání.

Abychom Vám alespoň trochu přiblížili poezii Vánoč, přidáváme ještě pár veršů Jaroslava Vrchlického, které asi mluví nám všem z duše:

...Mají duch zase tone v bláhu moři,
vzdech srdcem tahnou hlučovce.

A zvony znějí, světla hoří,
O Vánoce, o Vánoce!

Váše redakce a CV SCVP

Důležité upozornění! Jelikož se množí dotazy darců na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 00000-1937591369/0800, Čs společná a.s. - Rytířská 1, 150 00 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás neupominali o zveřejnění dareků - dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! Krajan! Neposlejte v žádném případě pentzí dary na adresu redaktory! Díky za pochopení.

Záležitosti týkající se evidence člena - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hřebenkách 20, 150 00 Praha 5

Tíže Zpravodaj - Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autoři. Vychází jako občanský. Sfédrodaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyzýváme rukopisy se nevražej. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zápisů povoleno Českou poštou, s.p., odstípně

Tiskne NEOSET Praha 2, Neklanová 17.